उदात्तादिषु विज्ञेयः प्राणिनां च स्वने स्वर्ः ॥७७॥ सत्त्वादीनां साम्यावस्थां प्रकृतिं वदंति तत्त्वज्ञाः। पौरामात्यादीनि च कार्णाकारुस्वद्यपाणि ॥७७॥ सत्त्वारी द्रपारी शीर्घारी तंतुषु प्रयोगज्ञाः। गुणशब्दं सिंजिन्यां प्रयोजयंत्यप्रधाने जापे ॥७१॥ उपकर्णो करणो च द्रविणो लिंगो च यातनायां च। सेनांगे संसिद्धौ साधनशब्दप्रयोगः स्यात् ॥ ५०॥ म्राभिध्याभिप्रायप्रयोजनद्रव्यवाचकेष्वर्थः। प्रस्तावे संघाते कुत्सायामायुधे जलते कांउं ॥ पश वेदाध्यात्मब्राक्मणाक्रणयगर्भेषु कथ्यते ब्रक्म। प्रकृतिगुणे सत्तायां स्थामाने भूते च सत्त्वं स्यात्॥ प्रश इराशब्दो बुधैर्ज्ञियो भावे वाच्यशने उंभािस। निमेषारी यमे वर्ण कालो मृत्यी च कीर्त्यत कालसंकेतकाचार्सिद्धांताः समयाः समाः ॥ ५३॥ तंत्रं तंत्ष् मंत्रेष सिद्धांतपार्च्ह्रप्रधानेष्। उत्साक्नम् चनयोः प्रकाशने गंधनं प्रोक्तं ॥ प्रशा वस्त्रे मध्ये तथा किंद्रे व्यवधाने उंतरात्माने। स्रवकाशे बाहियों गे विशेषे जवसरे जंतरं ॥ ज्या प्रागवेव नामपर्याये निपाताः के अपि कीर्तिताः। कथ्यंते केचिद्रन्ये अपि दिश्वा स्यान्मंगलादिष् ॥ एई॥